

УДК 517.98

**ПРО ПРОСТОРИ (p, q) -ЛІНІЙНИХ І (p, q) -ОДНОРІДНИХ
ВІДОБРАЖЕНЬ МІЖ КОМПЛЕКСНИМИ ЛІНІЙНИМИ
ПРОСТОРАМИ****Т. В. Васишин**

*Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника;
76018, Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 57;
e-mail: taras_vasylyshyn@mail.ru*

Показано, що простір (p, q) -лінійних відображень між комплексними лінійними просторами є власним підпростором простору (p, q) -однорідних відносно сукупності аргументів $(p + q)$ -лінійних в дійсному сенсі відображень. Побудовано проектор з простору (p, q) -однорідних відносно сукупності аргументів $(p + q)$ -лінійних в дійсному сенсі відображень на простір (p, q) -лінійних відображень.

Ключові слова: *(p, q) -лінійне відображення, (p, q) -однорідне відображення, проектор.*

1. Попередні відомості

Для лінійних просторів E і F над тим самим полем позначимо $L^n(E, F)$ простір всіх відображень з E^n в F , які є лінійними відносно кожного зі своїх n аргументів (так званих n -лінійних відображень). Для зручності також будемо вважати, що $L^0(E, F) = F$.

Для комплексного лінійного простору X будемо позначати X_R простір із дійсною структурою. Простір X_R відрізняється від простору X тим, що в X_R не дозволено множення на скаляри з ненульовою уявною частиною.

Нехай X і Y – комплексні лінійні простори, p і q – цілі невід’ємні числа. Будемо позначати $L^{(p, q)}(X, Y)$ простір всіх відображень $f \in L^{(p, q)}(X_R, Y_R)$ таких, що $f(\lambda x_1, \dots, \lambda x_{p+q}) = \lambda^p \bar{\lambda}^q f(x_1, \dots, x_{p+q})$ для всіх комплексних λ і для всіх $x_1, \dots, x_{p+q} \in X$. Назвемо елементи простору $L^{(p, q)}(X, Y)$ (p, q) -однорідними відносно сукупності аргументів $(p + q)$ -лінійними в дійсному сенсі відображеннями.

В [1, теорема 1.15] доведено, що простір $L^n(X_R, Y_R)$ є прямою сумою підпросторів $L^{(k, n-k)}(X, Y)$, де k змінюється від 0 до n . З іншого боку, дослідженими є деякі властивості так званих (p, q) -лінійних відображень [2, 3], які є елементами вищезгаданих підпросторів.

Відображення $f: X^{p+q} \rightarrow Y$ називають (p, q) -лінійним відображенням, якщо f є лінійним відносно перших p аргументів і антилінійним відносно решти q аргументів. Простір всіх (p, q) -лінійних відображень з X^{p+q} в Y позначимо $\tilde{L}^{(p,q)}(X, Y)$. Як не складно переконатись, простір $\tilde{L}^{(p,q)}(X, Y)$ є підпростором $L^{(p,q)}(X, Y)$. У розділі 2 даної роботи показано, що $\tilde{L}^{(p,q)}(X, Y)$ є власним підпростором в $L^{(p,q)}(X, Y)$, і побудовано проектор з $L^{(p,q)}(X, Y)$ на $\tilde{L}^{(p,q)}(X, Y)$.

2. Основні результати

Нехай p і q – натуральні числа. Побудуємо відображення f , яке належить простору $L^{(p,q)}(X, Y)$, але не належить $\tilde{L}^{(p,q)}(X, Y)$. Нехай e – деякий ненульовий елемент простору X . Доповнимо його до базису Гамеля простору X елементами $\{e_\alpha\}_{\alpha \in A}$, де A – деяка індексна множина. Відомо, що кожен елемент $x \in X$ можна єдиним чином подати у вигляді $ce + \sum_{\alpha \in A} c_\alpha e_\alpha$, де c, c_α – комплексні числа, і при цьому тільки скінченна кількість чисел c_α не дорівнює нулю. Визначимо оператор $\kappa: X \rightarrow \mathbb{C}$, який кожному елементу x ставить у відповідність число c . Нехай y – деякий ненульовий елемент простору Y .

Визначимо $f: X^{p+q} \rightarrow Y$,

$$f(x_1, \dots, x_{p+q}) = \operatorname{Re}(\overline{\kappa(x_1)} \kappa(x_{p+1})) \kappa(x_2) \dots \kappa(x_p) \overline{\kappa(x_{p+2})} \dots \overline{\kappa(x_{p+q})} y).$$

Можна перевірити, що $f \in L^{(p,q)}(X, Y)$. Але $f(ie, e, \dots, e) = 0$, а $f(e, e, \dots, e) = y$, тому f не є ні лінійним, ні антилінійним відносно першого аргументу. Отже, $f \notin \tilde{L}^{(p,q)}(X, Y)$.

Побудуємо проектор $P: L^{(p,q)}(X, Y) \rightarrow \tilde{L}^{(p,q)}(X, Y)$. Нехай $S = \{1, i\}$. Для $g \in L^{(p,q)}(X, Y)$ покладемо

$$P(g)(x_1, \dots, x_{p+q}) = \frac{1}{2^{p+q}} \sum_{(r_1, \dots, r_{p+q}) \in S^{p+q}} \overline{r_1 \dots r_p r_{p+1} \dots r_{p+q}} g(r_1 x_1, \dots, r_{p+q} x_{p+q}).$$

Теорема 1. Для кожного $g \in L^{(p,q)}(X, Y)$ відображення $P(g) \in (p, q)$ -лінійним.

Доведення. Адитивність $P(g)$ відносно кожного аргументу випливає із адитивності відносно кожного аргументу відображення g . Покажемо однорідність $P(g)$ відносно перших p аргументів і антиоднорідність відносно решти q аргументів. Нехай $\lambda = \lambda_1 + i\lambda_2$, де λ_1, λ_2 – дійсні числа. Нехай $j \in \{1, \dots, p\}$. Тоді

$$P(g)(x_1, \dots, \lambda x_j, \dots, x_{p+q}) = \frac{1}{2^{p+q}} \sum_{(r_1, \dots, r_{j-1}, r_{j+1}, \dots, r_{p+q}) \in S^{p+q-1}} \overline{r_1 \dots r_{j-1} r_{j+1} \dots r_p r_{p+1} \dots r_{p+q}} \times \\ \times [g(r_1 x_1, \dots, \lambda x_j, \dots, r_{p+q} x_{p+q}) - ig(r_1 x_1, \dots, i \lambda x_j, \dots, r_{p+q} x_{p+q})].$$

Спростимо вираз у квадратних дужках:

$$g(r_1 x_1, \dots, \lambda x_j, \dots, r_{p+q} x_{p+q}) - ig(r_1 x_1, \dots, i \lambda x_j, \dots, r_{p+q} x_{p+q}) = \\ = g(r_1 x_1, \dots, \lambda_1 x_j + i \lambda_2 x_j, \dots, r_{p+q} x_{p+q}) - ig(r_1 x_1, \dots, i \lambda_1 x_j - \lambda_2 x_j, \dots, r_{p+q} x_{p+q}) = \\ = \lambda_1 g(r_1 x_1, \dots, x_j, \dots, r_{p+q} x_{p+q}) + \lambda_2 g(r_1 x_1, \dots, i x_j, \dots, r_{p+q} x_{p+q}) - \\ - i \lambda_1 g(r_1 x_1, \dots, i x_j, \dots, r_{p+q} x_{p+q}) + i \lambda_2 g(r_1 x_1, \dots, x_j, \dots, r_{p+q} x_{p+q}) = \\ = (\lambda_1 + i \lambda_2) g(r_1 x_1, \dots, x_j, \dots, r_{p+q} x_{p+q}) - i (\lambda_1 + i \lambda_2) g(r_1 x_1, \dots, i x_j, \dots, r_{p+q} x_{p+q}) = \\ = \lambda (g(r_1 x_1, \dots, x_j, \dots, r_{p+q} x_{p+q}) - ig(r_1 x_1, \dots, i x_j, \dots, r_{p+q} x_{p+q})) = \\ = \lambda \sum_{r_j \in S} \overline{r_j} g(r_1 x_1, \dots, r_j x_j, \dots, r_{p+q} x_{p+q}).$$

Тому

$$P(g)(x_1, \dots, \lambda x_j, \dots, x_{p+q}) = \lambda \frac{1}{2^{p+q}} \sum_{(r_1, \dots, r_{j-1}, r_j, r_{j+1}, \dots, r_{p+q}) \in S^{p+q}} \overline{r_1 \dots r_{j-1} r_j r_{j+1} \dots r_p r_{p+1} \dots r_{p+q}} \times \\ \times g(r_1 x_1, \dots, r_j x_j, \dots, r_{p+q} x_{p+q}) = \lambda P(g)(x_1, \dots, x_j, \dots, x_{p+q}).$$

Отже, відображення $P(g)$ є однорідним відносно перших p аргументів.

Нехай тепер $j \in \{p+1, \dots, p+q\}$. Тоді

$$P(g)(x_1, \dots, \lambda x_j, \dots, x_{p+q}) = \frac{1}{2^{p+q}} \sum_{(r_1, \dots, r_{j-1}, r_{j+1}, \dots, r_{p+q}) \in S^{p+q-1}} \overline{r_1 \dots r_p r_{p+1} \dots r_{j-1} r_{j+1} \dots r_{p+q}} \times \\ \times [g(r_1 x_1, \dots, \lambda x_j, \dots, r_{p+q} x_{p+q}) + ig(r_1 x_1, \dots, i \lambda x_j, \dots, r_{p+q} x_{p+q})].$$

Спростимо вираз у квадратних дужках:

$$g(r_1 x_1, \dots, \lambda x_j, \dots, r_{p+q} x_{p+q}) + ig(r_1 x_1, \dots, i \lambda x_j, \dots, r_{p+q} x_{p+q}) = \\ = g(r_1 x_1, \dots, \lambda_1 x_j + i \lambda_2 x_j, \dots, r_{p+q} x_{p+q}) + ig(r_1 x_1, \dots, i \lambda_1 x_j - \lambda_2 x_j, \dots, r_{p+q} x_{p+q}) = \\ = \lambda_1 g(r_1 x_1, \dots, x_j, \dots, r_{p+q} x_{p+q}) + \lambda_2 g(r_1 x_1, \dots, i x_j, \dots, r_{p+q} x_{p+q}) + \\ + i \lambda_1 g(r_1 x_1, \dots, i x_j, \dots, r_{p+q} x_{p+q}) - i \lambda_2 g(r_1 x_1, \dots, x_j, \dots, r_{p+q} x_{p+q}) = \\ = (\lambda_1 - i \lambda_2) g(r_1 x_1, \dots, x_j, \dots, r_{p+q} x_{p+q}) + i (\lambda_1 - i \lambda_2) g(r_1 x_1, \dots, i x_j, \dots, r_{p+q} x_{p+q}) = \\ = \bar{\lambda} (g(r_1 x_1, \dots, x_j, \dots, r_{p+q} x_{p+q}) + ig(r_1 x_1, \dots, i x_j, \dots, r_{p+q} x_{p+q})) = \\ = \bar{\lambda} \sum_{r_j \in S} r_j g(r_1 x_1, \dots, r_j x_j, \dots, r_{p+q} x_{p+q}).$$

Тому

$$P(g)(x_1, \dots, \lambda x_j, \dots, x_{p+q}) = \bar{\lambda} \frac{1}{2^{p+q}} \sum_{(r_1, \dots, r_{j-1}, r_j, r_{j+1}, \dots, r_{p+q}) \in S^{p+q}} \overline{r_1 \dots r_p r_{p+1} \dots r_{j-1} r_j r_{j+1} \dots r_{p+q}} \times \\ \times g(r_1 x_1, \dots, r_j x_j, \dots, r_{p+q} x_{p+q}) = \bar{\lambda} P(g)(x_1, \dots, x_j, \dots, x_{p+q}).$$

Отже, відображення $P(g)$ є антиоднорідним відносно останніх q аргументів. Теорему доведено.

Як не складно перевірити, звуження P на простір $\tilde{L}^{(p,q)}(X, Y)$ є тожним відображенням. Тому P є проектором.

Література

1. Mujica J. Complex Analysis in Banach Spaces / J. Mujica // North-Holland, Amsterdam, New York, Oxford. – 1986. – 447 p.
2. Vasylyshyn T.V. Polarization formula for (p, q) -polynomials on a complex normed space / T.V. Vasylyshyn, A.V. Zagorodnyuk // Methods of Functional Analysis and Topology. – 2011. – V.17, №1. – P. 75-83.
3. Василюшин Т.В. Поляризаційна формула та поляризаційна нерівність для (p, q) -лінійних відображень / Т.В. Василюшин, А.В. Загороднюк // Карпат. мат. публ. – 2009. – Т.1, №2. – С. 128-144.

Стаття надійшла до редакційної колегії 8.04.2015 р.

Рекомендовано до друку д.ф.-м.н., професором Загороднюком А.В., к.ф.-м.н., доцентом Бандурою А.І.

ON THE SPACES OF (p, q) -LINEAR AND OF (p, q) -HOMOGENEOUS MAPPINGS BETWEEN COMPLEX LINEAR SPACES

T. V. Vasylyshyn

Vasyl Stefanyk Precarpathian National University;

76018, Ivano-Frankivsk, Shevchenko str., 57;

e-mail: taras_vasylyshyn@mail.ru

We show that the space of (p, q) -linear mappings between complex linear spaces is a proper subspace of the space of (p, q) -homogeneous with respect to the collection of arguments and $(p+q)$ -linear in the real sense mappings. Also we construct a projector from the space of (p, q) -homogeneous with respect to the collection of arguments and $(p+q)$ -linear in the real sense mappings onto the space of (p, q) -linear mappings.

Key words: *(p, q) -linear mapping, (p, q) -homogeneous mapping, projector.*